

Gratitud

Obrim els ulls de bat a bat, doncs encara serà poc per a què la nostra retina pugui fixar primorosament i amb tota exactitud tanta bellesa; abillem el cor amb les més preuades gales de festa grossa, perquè el nou hoste és pompós; treiem de l'esperit tota ressonància, ja que ha d'ésser embaumat per la fragància de les més delicades mostres de perfumat nèctar. I a canvi el nostre cos rebrà una nova alenada de vida, un nou impuls, el conjunt de l'estímul vivificador per a poder rendir gratitud a tota cosa.

Dancs, si; demà fa la seva entrada la Primavera. Bella paraula, que per si sola ja ens omplena de joia. Estiguem amatents a totes les oscilacions increscendo, puix amb elles hi aprendrem moltes coses, ja que és una lliçó continuada i de beneficiosos i positius resultats. No ens desanitem encara que a la seva entrada la veiem ataviada amb un vel de fina boirina, doncs les seves llàgrimes, són perles per a nosaltres: que bondadosa és la Primavera.

Observem, si; observem per a tots els indrets, i sentirem el glatir de la font, cercant el breçoleig del torrent; l'ocell cantant, el veurem saltant de branca en branca, aparellant-se, fent el niu: quant d'amor ens ensenyes, oh! Primavera.

Amb tu, Primavera, la terra, els conreus prenen un altre to d'un color ric i prometedor; les boscuries, els arbres mostren les seves anardides copes d'un verd més verd; i les muntanyes, i les flors, decorat d'un oasi imaginari assequible a la nostra vista: la Primavera, és treball d'un valor trascendental, d'una perfecció inimitable.

Creim i esperem en ella, perquè estem segurs que no defrauda mai; és veritat, realitat, que sols amb l'olfat s'endevina. Amb el seu sol nom tothom respira, el vellet l'espera, la joventut s'abranda, l'infant la vol, i per ella tots suspirem: la Primavera, és tot un dogma, ella és fe, és veritat, és ella no n'hi ha d'altra.

Tu Primavera, ets per a nosaltres, un guia, espill on hi veiem clarament reflectat tot el símbol de la teva existència, de la que en podem treure serioses ensenyances.

Tu Primavera, ets fe, per això en tu creiem; perquè ets amor, fas de totes les coses amb suprema bellesa i les agermanes carinyosament; i ets tu primavera, la prodigalitat del pa amb el que la nostra existència confia, rendint-he nosaltres amb el nostre quotidiana treball un tribut de gratitud.

ELS NOSTRES COL·LABORADORS

La flor de l'ametller

Oh, la tendra flor de l'ametller! Ella sola, en mig de la nuditat eixorca dels camps és com un far encès en la nit fosca i tempestuosa.

Mireu-la a l'envesprir, al temps de l'Angelus, en una hora quieta i transparent, voltada de sords i llunyans murmuris. Mireu-la en el profund misteri de la nit, dormida de boca al marge, gairebé sense color, immòbil, incerta, tènue... Mireu-la en néixer el dia, a la primera claror blanca del matí, quan un fil de boira li mulla la jove i tendra sina. Mireu-la a ple sol, oferint tot el seu ésser a l'insecte àvid i cançoner, brunyida, es-

plendorosa, gronxant-se llargament a l'emboat dels vents. I mireu-la—si us plau—coronant la testa d'una noia càndia i formosa.

La triple llum que traspua per les seves fulles—blanca, roja i malva—, diríem si és aquella llum la qual en un cert temps l'adolescència troba en el fons dels seus somnis i fantasieigs meravellosos, talment la claror alba respon al repòs, i més que al repòs al sopor, al letargue i fins a l'èxtasi; la roja al moviment apassionat, a la dansa, a la voràgina; la malva al dalit intens, al conjur tàcit i perllongat.

Altres flors esperaran la bonança i el calor d'una primavera, però ella fa el seu camí sota d'un cel gris i temps rúfol. Per això és bella en l'aurora de la seva eclosió, en la plenitud del seu expansionament i també quan a la fi, les seves ales li són arrencades una a una.

A. CASAJUANA CARDONA

Una dona com les altres

Història d'un conte

Maria-Lluïsa és d'aquelles noies boniques, que sense coloraines ni enfarfecs de cremes ni pastes sense sopa fan trencar el cap als vells i fan perdre la xaveta als joves que se la miren.

Malgrat aquestes condicions físiques i naturals, la noia, per tal de seguir la moda del sexe dèbil, no pot estar-se de fer corre el pinzellet i la brotxa de la polvera quan s'arregla per anar a la feina o al ball, car ella diu que així és més castigadora. Tampoc descuida de posar-se els bonics que ella mateixa es treballa quan surt de casa seva mostrant el seu cosset tot allargassat però tant ben dibuixat de línies que de no existir la Venus de Milo no caldria pas dubtar de posar-hi a ella per la seva escultural figura.

Però, ai las! totes les coses tenen llur fi en aquest món tan arrapat a l'artifici per tal de caçar incauts! I Maria-Lluïsa que ja es creu ésser la preferida per a fer de Miss—quan a la sala de la societat «Els Tranquils» organitzin aquesta tan suggestiva i tradicional festa captivadora del jovent d'avui i esperada am no menys simpatia per les mares que tan estimen llurs filles i els donen el goig d'assaborir unes hores d'esplai tranquil i absent de les cabòries que comporta la vida de xiuxiueig que cada casa ha de sentir i d'aguantar per les enraonies del veïnat tan auster que hi ha ací a tot arreu—la veureu cada dia presumint la seva pose i el seu pamet talment com una nova Colombina mentre un improvisat Pierrot amb més arrugues a la cara que pessetes al buxacó, està esperant amb un guitarró tot esquerdat que la lluna, vull dir, Maia-Lluïsa passi pel carrer de l'amor per cantar-li la cançó... de cada dia, o millor dit, de cada vespre quan aquesta ha eixit del treball.

I la fugida de notes del cant és tan melosa, tant substancial i tant convincent que la cançó es perd entre una boira fugissera que a cavall del vent s'enduu els dos enamorats.

I Maria-Lluïsa que ja tenia guanyat—pel dir de la gent—el qualificatiu de Misse en scene, ara a ben segur que haurà

deixat aquesta presumpció per altra de més pràctica i positiva: a saber el que són i on porten les folles d'una vida sense el control assenyat de les mares que *tantes* timen llurs filles.

I les il·lusions d'un temps ple de prodigues dolceses s'han fos entre l'eixorça clivella d'argila on les passions hi dansen sense fre i sense abrigo que les cobreixi i les ampari.

Maria-Lluïsa, inconscientment ha afermat l'apel·latiu que de boca en boca ha anat passejant-se per cada carrer i per cada casa del poble sense, però, que d'aquesta passa n'hagi eixit més bella ni més honorable, però si, més assenyalada per servir de *cròmo* als tranquils i enjogassats minyons que la coneixen.

Quin honor per a la família; menys mal que tot queda a casa!

A. GOSALBES TORRES

Necrològiques

El passat dimecres a la matinada, deixà d'existir a la nostra població, després d'haver sofert llarga i cruel enfermetat, la bondadosa senyora Dolors Olivé Santamaria, esposa del nostre amic senyor Antoni Tort Rocavert, Alcalde d'aquesta població.

Les nombroses simpaties de què gaudia la difunta i llurs familiars, quedaren ben palesades en l'acte del sepeli que tingué lloc el dijous al matí, en quin acte podem dir s'hi associà tot el poble, doncs es féu impossible poder concretar el nombre d'assistents, si bé podem dir que passava de molt al miler.

Hi veiérem una gran oferta ofrena dels seus familiars, una altra del professorat de les Escoles Nacionals i un ramell de l'Agrupació Socialista d'aquesta població, totes formosíssimes i molt ben combinades.

Precedien al fèretre els alumnes de les Escoles Nacionals. Immediatament del cotxe funerari, presidint el dol, seguia la família, Ajuntament, Jutjat, empleats, Mossos de l'Esquadra i representacions dels Ajuntaments de Sabadell, Terrassa i Sant Llorenç Savall, representacions d'entitats locals i amistats.

A l'arribar la nombrosa concurrència a la Plaça Albert, el senyor Domènec Armengol, Regidor de l'Ajuntament de Terrassa, féu un bell parlament en nom de la família, regrant les proves de condol manifestades, glosant les excel·lents qualitats de la difunta així com el respecte que aquestes manifestacions mereixien tan si eren efectuades civilment com religioses, doncs tan les unes com les altres infundien el mateix, acabant el seu excel·lent parlament pregant als assistents un minut de silenci per tal d'evocar de la manera que cada u pensés el record de la traspassada.

Amb tot i la pluja que abundantment queia, foren en gran nombre a més dels familiars, els amics que acompanyaren

les restes de la difunta fins al Cementiri municipal on rebé sepultura.

Rebi tota la seva desconsolada família i particularment el nostre volgut amic senyor Tort, l'expressió més sincera i unànime de condol per tan insubstituïble i valuosa pèrdua.

El mateix dimecres a la tarda, deixà també d'existir a una clínica de la Capital on li havien estat practicades varies intervencions quirúrgiques, el jove Pere Agustí Mir, fill del nostre amic senyor Josep M.ª Agustí Roig, propietari d'aquesta població.

Jove virtuós, de tracte afable, model de fills havia estat sempre el traspasat, demostrant-ho prou les proves d'afecte de què fou objecte per a tots els seus amics que es traslladaren en gran nombre a l'acte del sepeli que s'efectuà el dijous a la tarda a Barcelona.

Per l'amic senyor Agustí i família, representa la pèrdua més gran que hagin pogut sofrir, tota vegada que està atravesant doble pena per la mort del segon fill únic que li restava, i pel qual l'ecoratgem i li desitgem la resignació necessària bo i testimoniant-li l'expressió del nostre més sentit condol per tan irreparable pèrdua.

NOTICIARI

MITING

Demà, dissabte, a les 9 de la nit i en el local del Sindicat Agrícola Armonia, tindrà lloc un «Miting d'Afirmació Sindical» organitzat per «La Comarca del Vallès» d'aquesta població, adherida a l'A. I. T. i C. N. T.

Faran ús de la paraula varis destacats oradors de filiació sindical.

ESCACS

Dissabte, a les 9'30 de la nit i en el saló de l'Ateneu Castellarenc, tindrà lloc una interessantíssima simultània a càrrec del conegut escaquista senyor Pere Homet.

Donades les privilegiades dots de què disposa el senyor Homet sobre el tauler, les que ja són conegudes per l'afició local, és d'esperar que aquesta nova demostració escaquista marcarà una nova fita en la localitat.

LA SETMANA DE 44 HORES

La setmana passada i en virtut del recent Decret del Ministeri del Treball, quedà implantada la setmana de 44 hores a les indústries metal·lúrgiques d'aquesta població.

TROBALLA D'UN HOME MORT

Diuenge passat, a les deu del matí aproximadament, fou trobat per uns veïns de Sabadell, el cadàver d'un home en el lloc conegut per torrent de Ribatal·lada, prop de la fàbrica «El Rieral» d'aquest terme municipal. Els susdits veïns avisaren tot seguit a la Guàrdia Civil de Sabadell que es personés en el lloc telefonant immediatament al Jutjat municipal

d'ací que s'hi traslladà, ordenant l'aixecament del cadàver que fou conduït al dipòsit del Cementiri municipal d'aquesta població per tal de practicar-li l'autòpsia.

No se li trobà cap document per a poder ésser identificat i tan solament a la samarreta hi portava marcades les inicials J. I.. Era un home de regular estatura, d'uns 65 a 70 anys d'edat, vestia americana de vellut llis, color marró, pantalón fosc ratllat i calçava espadenyes blanques, tot molt usat, no presentant cap senyal de violència.

Abans d'esser-li practicada l'autòpsia es prengueren varies fotografies, les quals es troben de manifest en Jutjat municipal d'aquesta població i en el de primera Instància de Sabadell, als efectes de poder-se identificar.

Segons dictamen dels facultatius la mort fou produïda per l'estat de inanició de l'individu produïda per lesions tuberculosos i la manca d'ingestió d'aliments.

El Jutjat municipal continua instruint les oportunes diligències per la identificació del cadàver havent-se publicat els corresponents edictes, no havent-se presentat fins a la data cap persona interessada.

CANVI D'HORARI DEL MERCAT

Demà dissabte, el mercat setmanal començarà a les 4 de la tarda.

Ço que fem públic per a coneixement de tots els interessats.

DEFUNCIONS

Dia 14.—El nen Miquel Romeu Prat, de 20 mesos.

Dia 15.—Un desconegut trobat cadàver.

Dia 17.—Geroni Mirassó Massanés, solter, de 60 anys.

Dia 18.—Dolors Olivé Santamaria, casada, de 42 anys.

El nostre condol a les respectives famílies.

ESCOLA D'INFERMERES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

A partir de la passada setmana quedà oberta la matrícula per el nou curs que comença a primer d'abril vinent i s'admeten inscripcions per l'ingrés a la RESIDENCIA de l'ESCOLA.

Atenent a que el nombre de places disponibles és limitat, es prega a les persones aquí l'Escola i professió d'infermera interressi adressin el més aviat possible llurs instàncies o demanin informacions a la direcció de l'Escola d'Infermeres de la Generalitat de Catalunya, URGELL, 216; telèfon 81741.

AVIS — JOAN QUER RIBAS, s'ofereix al públic per a dibuixar tota classe de roba blanca, com són jocs de taula, de llit, de centre, robes interiors de senyora.

També es marcaran mocadors, fustons i tot el pertanyent al ram.

Carretera Sentmanat, 70 - Castellar del Vallès

—ES VEN UNA CASA situada al carrer Sant Miquel, en molt bon estat i a molt bon preu.

Per informes dirigir-se al carrer de Caldes, 2.

Les publicacions rebudes

Hein rebut el número 21 dels «Annals del Periodisme Català» corresponent al mes de gener. Cada vegada mes suggestius, aquests «Annals» són una bella col·lecció de llibres que conviden a mirar-los detingudament per les seves notes i articles així com les caricatures i fotografies, fent un profitós arxiu de la vida periodística i intel·lectual de Catalunya; amb ben acurada presentació i perfecte composició, digna dels qui els dirigeixen i componen, cal felicitar al senyor Costa i Deu i demés companys de Direcció, per la bella i formosa edició de dits «Annals» bo i desitjant que aquesta tasca sigui progressiva pel bé del periodisme i del poble català.

Es amb satisfacció i goig que, des d'aquestes pàgines, enviem una salutació cordial i afectuosa al veterà periòdic «El Eco de Sitges» amb motiu de les seves nocces d'or. Amb aquest motiu s'ha vestit de festa amb el seu número extraordinari per a festejar la memorable diada, que per ells i per nosaltres, representa un triomf en el periodisme de Catalunya.

Rèbi el seu creador i Director, la nostra més cordial salutació, tot fent vots per a que pugui assolir més llarga vida, per orgull del poble català i de la blanca i bella vila de Sitges.

DIVINA

Jo estimo una nina...
ningú sap qui és.
Es dolça... divina...
com no ni ha cap més!

En hores de somni...
sempre ve prop meu.
Té cura que dormi
perquè soc tot seu.

I em conta dolceses
d'un món infinit.
I em gronxa amb tendreses
perquè sóc petit.

Té esplendor de verge...
duu perfums de flors,
túnica de seda
d'un blanc ple d'albors.

Que n'és de bonica. .!
Ningú l'hi veu tant...
Després, m'acarícia...
s'entorna volant!

Jo estimo a una nina...!
Ningú sap qui és?
Es dolça... divina...
com no ni ha cap més!

LLUÍS CANET

**Per a portes, Mobles i Funerària,
recorden sempre la FUSTERIA de
Bartomeu Gelis - Centre, 12**

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. (selecció) —13—
SANT FELIU DE CODINAS —1—

Un bon encert ha estat el donar un descans a alguns jugadors del primer equip puix que l'equip visitant ara no fou pas gens perillós per a dar un ensurt al nostre onze. Ens havien descrit al Sant Feliu com un equip en franc progrés, vencedor a Caldes, Sant Llorenç, Navarros, etc., però a la nostra afició no sabé mostrar-li cap mena de jugada d'algun mèrit, puix que oposat a un combinat, es veié netament superat pel seu contrincant. Fins a 13 gols encaixaren els «equípiers» forans, obra de Marín (5), Catalan (4), Morlan (2), Carreras (1) i un defensa contra la seva porteria.

Arbitrà R. Piñot, bastant bé. Dels debutants, Marín no satisfé a l'afició i Camprubí demostrà ésser encara si volgués jugar amb insistència, el ràpid «Gorostiza». L'equip vencedor era format per Simó, Serra, Homet, Oliveras, Carreras, Busqueta, Ventura, Morlan, Marín, Catalan i Camprubí.

Després de conquerit el preuat títol de campió del Vallès, em permeto fer una

ROURE

Francesch de Trull, pagès de Sant Llorenç Savall, donà a Pere de Carner, de Sant Feliu de Castellar, la part que li tocà del mas *del Roure*, que tenia en l'esmentada parròquia, el qual li establí en 1369, Guillem de Togores, Senyor de Ribatallada.

SERRA

Aquest mas, el vengué Elissendis, filla de Pere de Caslari i el seu germà Ramon de Rovira, a Bernat de Palou, jurista, del mas Serra amb homes i dones que Bartomeu de Palou tenia en la parròquia de Sant Esteve de Castellar, que tenia a cens per Nadal pel monestir de Sant Llorenç del Munt. (6 idus de gener de 1275).

En 8 de les calendes de març de 1275, l'establí Bernat de Palou a Berenguer Mulner, junt amb altres honors que tenia en la parròquia. Es de pensar que malgrat aquest establiment, Bernat de Palou es reservaria el dret de caçar amb els seus en aquelles possessions i que tal vegada li voldria impedir En Mulner. En Bernat de Palou, acudí al Rei Don Pere d'Aragó, perquè el defensés i emparés en el seu dret. El Rei, escrigué en 1280, a l'seu Veguer en el Vallès, Guillem de la Torra, reconeixent i defensant el dret del Palou per a caçar en la *Bruguera* de Castellar, a on serien les possessions del mas. El Veguer, féu

publicar la lletra del Rei en el mercat de Caldes, a prop de l'esmentat En Bernat de Palou. La crida fou així: «Mana lo Veguer de part del Senyor Rey e de la sua que nengú no gos en la bruguera de Castellar menys de Bernat de Palou o de sa muller Agnès o de lurs sucesors cassar ne empatxar al us de cassar ne profit de la cassa si primerament no mostrana que dret hagués de aquelles coses a fer o empatxar e aquell que contraferá pena pagarà de deu sous».

També, a instància del mateix Bernat de Palou, En Felip de Amigdalario (d'Ametller), batlle de Terrassa pel Senyor Rei, publicà la carta del Rei i la féu *preconizar* en el mercat d'aquella població. (4 de les calendes de gener de 1281 és la data de la carta a Barcelona). L'endemà, el batlle de Terrassa, manà de part del Senyor Rei i de la seva, que nengú s'atrevis a caçar en la *Bruguera* sense la voluntat de Bernat de Palou i de la seva esposa Agnès, baix la pena de deu sous, sinó tenia llicència o no manifestava el permís.

La Bruguera, que es apud Castellar et pretenditur de Bayona usque ad fabregues (en altra part *in mansis fabries*) *et de serra St. Petri Duyastre* (en l'altra *de Huyastre*), seria en aquell temps quasi enterament coberta de boscos frondosos i ja establerta primitivament pel Senyor de Clasquerí, primer possessor després d'En Guillem de Montcada que la condonà a En Pere de Clasquerí.

Poc després d'aquesta qüestió que exigia el Senyor de Palou (de Palaciolo) sobre cacera o sigui en 12 de les calendes de maig de 1303, Ramon Ferrer,

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscos Locatiu, de Recursos i Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865 - Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatuària: Ptes. 1.000.000

Representant a Castellar del Vallès: **Marian Llinares - Pi i Margall, 11**

curta estadística del que han estat aquests dos recents campionats lograts pel Castellar F. C.

Durant aquestes dues competicions, s'han jugat 15 encontres, dels quals hem guanyat 10 partits, 3 empatats i 2 de perduts. El total de gols en contra, és de 15, mentre que els de favor arriben fins a 36, marcats per:

J. Carreras	11	gols
D. Torrents	6	"
V. Montfort	6	"
R. Gasulla	5	"
P. Serra	3	"
M. Fernández	2	"
Catalan	2	"
S. Ventura	1	"

Com es pot veure un excel·lent resultat digne d'aplaudir.

El passat dia 16, tingué lloc en el estatge social una reunió per tal de tractar una comunicació rebuda de la Federació per a jugar un partit amb el Montcada i proclamar el campió indiscutible del Vallès. Per majoria s'acordà no celebrar l'encontre susdit per no tenir prou garanties econòmiques i morals. També es parlà del augment de cuota, no arribant-se a cap conclusió i s'acordà reunir una altra assemblea molt aviat per parlar del assumpte.

Diumenge ens visitarà la coneguda Penya Prat-Aznar de brillant record. El citat equip desplaçarà el millor conjunt, entre els quals figuren Juncosa, Soldevila i altres de categoria.

NOTI-SPORT

Agrupació Esportiva Castellar F. C.
Diumenge, 22 — Tarda, a les 4.

Importantíssim partit amistós amb reaparició de la penya afiliada al C. D. Espanyol de Barcelona, la qual tants trofeus ha vingut adquirint durant la seva brillant actuació.

Penya Prat - Aznar Castellar F. C.

Per aquest encotre i amb la finalitat d'aconseguir un nou gallardó la penya Prat-Aznar presentarà el següent equip:

Gutiérrez
Guillamon Borrás
Palau Lafulla Juncosa
Bonfill Gasulla Escacs Soldevila Palou

i el Castellar, per fer prevaldre una vegada més el relevat valor de campió, alinearà de la següent manera:

Simó
Serra Homet
Busqueta Fernández I Oliveras
Fernández II Catalán Marin Carreras
Campruví

Per a objectes propis per a regal,
recordeu sempre la llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

de Sant Esteve de Castellar, pare i legítim administrador dels béns de la seva filla Sanxa, vengué a Guillem Serra, de Castellar, el mas *Serra*, el que l'esmentada Sanxa com hereva de la seva germana Maria, tenia, i Agnès muller de Bernat de Palou, jurista quondam i per Pere de Clasquerí, jurista, fill del mencionat Bernat i d'Agnès, en alou del Monestir del Munt. El mas *Serra*, termenava amb honors de Guilleuma de Montcada i per altra part amb possessió que es tenia per l'Església de Sant Esteve de Castellar.

SOBIRADELLS

Torres en Sant Feliu del Recó, probablement prop de les Arenes.

SOLERAS

En 1328, Bernat *sas Soleras*, comprà de Ramon Casademada i Sibília, la seva muller, una peça de terra amb casa, prop de la capella de Sant Pere d'Ullastre, a senyoria d'En Ramon de Togores.

SAMORA (La riba de)

Crec que així s'anomenava, la riba que avui diem de Can Oliver, perquè he trobat que en un establiment del fill del Senyor Berenguer de Sant

PREGON

Nom que es donava a un torrent en 1494. En crec que seria per la part de Can Oliver i tal vegada el de Mossèn Homs, que es cercà a Castellar vell, per la part de *Clasquerí*.

PUCULULL

Era un hort tocant al Ripoll, que termenava amb el mateix riu i a ponent amb honors del mas *Cudina* i a tramuntana amb la *Riba*. S'hi establí prop d'ell, terreny a favor de Berenguer d'Olzet i de la seva esposa Guilleuma, perquè també el destinessin a hort. (5 calendes desembre de 1212).

PLANA (La)

Casa del terme, en l'any 1530. Els seus pubills quedaren sense pares i foren tutors i curadors Joan Ubach, de Vacarises i Joan Daví, de Sant Llorenç Savall.

ROIG

Un mas que subsistia l'any 1551.